Kielce, dnia 1 kwietnia 1936 r.

KIELECKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

№ 7.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY.

48.

Rozporządzenie Wojewody Kieleckiego
z dnia 30 marca 1936 r.

o zakazie sprzedaży drzewek owocowych na targach i jarmarkach.

Na podstawie art. art. 3 i 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 listopada 1927 r. o zwalczaniu chorób roślin oraz o tępieniu chwastów i szkodników roślin (Dz. U. R. P. Nr. 108, poz. 922) w brzmieniu ustalonem art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 listopada 1932 r. o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w zakresie administracji rolnictwa i reform rolnych (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622) oraz na podstawie § 6 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 19 września 1935 r. o tępieniu korówki wełnistej—(Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 465), i opinji Stacji Ochro-

ny Roślin Kieleckiej Izby Rolniczej, zarządzam co następuje:

§ 1. Zakazuje się sprzedaży wszelkich drzewek owocowych na targach i jarmarkach w powiatach: będzińskim, częstochowskim, kieleckim, kozienickim, miechowskim, olkuskim, radomskim, włoszczowskim, i zawierciańskim oraz wywożenia drzewek, pochodzących ze szkółek, znajdujących się na obszarze tych powiatów, na targi i jarmarki w pozostałych powiatach województwa kieleckiego.

§ 2. Winni naruszenia rozporządzenia niniejszego będą karani w drodze administracyjnej na podstawie art. art. 13—16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 listopada 1927 r. o zwalczaniu chorób roślinnych oraz o tępieniu chwastów i szkodników roślin (Dz. U. R. P. Nr. 108, poz. 922).

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda: *Dr. Dziadosz*

49.

ZARZĄDZENIE

Starosty Powiatowego Opoczyńskiego

z dnia 1 kwietnia 1936 r.

o zmianie dnia targowego w os. Przysucha.

Na zasadzie art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86), art. 8 rozporządzenia wykonawczego Rady Ministrów z dnia 13 listopada 1919 r. do rozporządzenia z dnia 28 sierpnia 1919 r. (Dz. Pr. P. P. Nr. 72, poz. 426) o tymczasowej organizacji powiatowych władz administracyjnych pierwszej instancji na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 489) oraz na zasadzie upoważnienia Wojewody Kieleckiego z dnia 1 kwietnia 1936 r. Nr. SP. B. 22/253/36, zarządzam co następuje:

§ 1. Dzień targowy w os. Przysucha ustala się na wtorek każdego tygodnia.

§ 2. Kto wykracza przeciwko niniejszemu zarządzeniu ulega karze, przewidzianej w art. 8 przepisów wprowadzających kodeks karny i prawo o wykroczeniach (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 573 z 1932 r.) t. j. karze aresztu do miesiąca lub grzywny do 1000 złotych.

§ 3. Zarządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 6 kwietnia 1936 r.

p. o. Starosty: *Bielawka*

50.

ZARZĄDZENIE

Naczelnika Okręgu Administracji Miar w Katowicach

z dnia 10 marca 1936 r.

w sprawie publicznych zbiórek legalizacyjnych w roku 1936 w powiecie będzińskim.

Na mocy art. 20 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 72, poz. 661) i art. 10 Statutu Urzędów Miar (Dz. U. R. P. z 1919 r. Nr. 74, poz. 429) oraz w myśl art. 12 powołanego dekretu, zarządzam w roku 1936 publiczne zbiórki legalizacyjne w powiecie będzińskim w celu następczej legalizacji narzędzi mierniczych według następującego planu:

1) *w Sączowie* od dnia 16 kwietnia do dnia 18 kwietnia włącznie dla gminy Ożarowice,

2) *w Bobrownikach* od dnia 21 kwietnia do dnia 24 kwietnia włącznie dla gromad: Bobrowniki, Dobieszowice, Żychcice i Kamyce, gminy Bobrowniki,

3) *w Wojkowicach Komornych* od dnia 27 kwietnia do dnia 1 maja włącznie dla gromad: Wojkowice Komorne, Rogoźnik, Strzyżowice i Skrzynówek, gminy Bobrowniki,

4) *w Grodźcu* od dnia 4 maja do dnia 8 maja włącznie dla gminy Grodziec,

5) *w Czeladzi* od dnia 11 maja do dnia 26 maja włącznie dla gminy m. Czeladź,

6) *w Łagiszy* od dnia 28 maja do dnia 3 czerwca włącznie dla gminy Łagisza,

7) *w Wojkowicach Kościelnych* od dnia 5 czerwca do dnia 8 czerwca włącznie dla gminy Wojkowice Kościelne z wyjątkiem gromad: Bielowizna, Wygiełzów i Sikorka,

8) *w Łosieniu* od dnia 10 czerwca do dnia 13 czerwca włącznie dla gminy Łosień,

9) *w Ząbkowicach* od dnia 16 czerwca do dnia 19 czerwca włącznie dla gromady Ząbkowice, gm. Olkusko-Siewierskiej oraz dla gromad: Bielowizna, Wygiełzów i Sikorka, gm. Wojkowice Kościelne,

10) *w Gołonogu* od dnia 22 czerwca do dnia 25 czerwca włącznie dla gromady Gołonóg, gm. Olkusko-Siewierskiej,

11) *w Strzemieszycach* od dnia 27 czerwca do dnia 10 lipca włącznie dla gromad: Strzemieszyce Wielkie, Strzemieszyce Małe i Strzemieszyce Folwark, gm. Olkusko-Siewierskiej,

12) *w Niemcach* od dnia 13 lipca do dnia 18 lipca włącznie dla gromad: Niemce, Porąbka i Maczki, gm. Olkusko-Siewierskiej,

13) *w Niwce* od dnia 21 lipca do dnia 29 lipca włącznie dla gminy Niwka oraz dzielnicy Modrzejów m. Sosnowca,

14) *w Zagórzu* od dnia 31 lipca do dnia 6 sierpnia włącznie dla gminy Zagórze,

15) *w Dąbrowie Górniczej* od dnia 8 sierpnia do dnia 12 września. włącznie dla miasta Dąbrowa Górnicza,

16) *w Będzinie* od dnia 15 września do dnia 9 listopada włącznie dla m. Będzin.

W myśl art. 20 Dekretu o Miarach zarządy gminne winny:

1) ogłosić o czasie i miejscu, w których ma się odbyć zbiórka legalizacyjna dla danej gminy,

2) dostarczyć dla czynności urzędowych bezpłatnie odpowiednie pomieszczenia,

3) okazywać wszelką pomoc i współdziałanie urzędnikom legalizacyjnym przy pełnieniu przez nich czynności na terytorjum gminy.

Winni stosowania lub przechowywania w obrocie publicznym narzędzi mierniczych nielegalizowanych, nielegalnych i nierzetelnych będą karani w myśl art. 23 Dekretu o Miarach grzywną do 1000 zł. i aresztem do 6 tygodni lub jedną z tych kar.

OUM5 Nr. 36.964.1

Naczelnik Okręgu Administracji Miar:
St. Markiewicz

51.

ZARZĄDZENIE
Naczelnika Okręgu Administracji Miar w Lublinie

z dnia 26 marca 1936 r.

w sprawie publicznych zbiórek legalizacyjnych w roku 1936 w powiatach: stopnickim, jędrzejowskim, włoszczowskim, kieleckim, opoczyńskim, radomskim, sandomierskim i iłżeckim.

Na mocy art. 20 dekretu o miarach z dn. 8 lutego 1919 r. (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 72, poz. 661) i art. 10 Statutu Urzędów Miar (Dz. U. R. P. z 1919 r. Nr. 74, poz. 429) zarządzam w 1936 roku publiczne zbiórki legalizacyjne w celu następczej legalizacji narzędzi mierniczych w następujących powiatach województwa kieleckiego: Stopnica, Jędrzejów, Włoszczowa, Kielce, Opoczno, Radom, Sandomierz, Iłża.

W celu uskutecznienia tej legalizacji czynne będą Objazdowe Urzędy Miar w niżej podanych miejscowościach:

I. powiat Stopnica.

1) *w Chmielniku* od dn. 2 kwietnia do dn. 17 kwietnia 1936 r. dla obsłużenia m. Chmielnik, gm.: Chmielnik, Maleszowa, Drugnia i Gnojno,

2) *w Szydłowie* od dn. 20 kwietnia do dn. 22 kwietnia 1936 r. dla obsłużenia gm.: Szydłów, Grabki, Kurozwęki i Potok,

3) *w Stopnicy* od dn. 24 kwietnia do dn. 15 maja 1936 r. dla obsłużenia gm.: Stopnica, Zborów, Wójcza, Pacanów, Tuczępy, Oględów, Oleśnica, Wolica i Łubnice,

4) *w Nowym Korczynie* od dnia 18 maja do dn. 25 maja 1936 r. dla obsłużenia gm.: Nowy Korczyn, Grotniki i Pawłów,

5) *w Busku* od dn. 27 maja do dnia 4 czerwca 1936 r. dla obsłużenia m. Buska, gm.: Busk, Szaniec, Radzanów, Pęczelice, Szczytniki.

II. powiat Jędrzejów.

1) *w Jędrzejowie* od dn. 8 czerwca do dn. 1 lipca 1936 r. dla obsłużenia m. Jędrzejów i gm.: Brzegi, Mierzwin, Nagłowice, Prząsław, Raków, Sobków i Sędziszów,

2) *w Wodzisławiu* od dn. 3 lipca do dn. 10 lipca 1936 r. dla obsłużenia gm.: Wodzisław, Nawarzyce, Mstyczów,

3) *w Małogoszczy* od dn. 17 września do dn. 19 września 1936 r. dla obsłużenia gm.: Małogoszcz, Złotniki i Węgleszyn.

III. powiat Włoszczowa.

1) *w Szczekocinach* od dn. 17 sierpnia do dn. 26 sierpnia 1936 r. dla obsłużenia m. Szczekociny, gm.: Rokitno, Słupia, Moskorzew i Radków,

2) *w Lelowie* od dn. 28 sierpnia do dn. 1 września 1936 r. dla obsłużenia gm.: Lelów, Irządze i Chrząstów,

3) *w Włoszczowie* od dn. 4 września do dn. 15 września 1936 r. dla obsłużenia m. Włoszczowa, gm.: Włoszczowa, Oleszno, Krasocin, Kurzelów, Dobromierz, Kluczewsko i Secemin.

IV. powiat Kielce.

1) *w Chęcinach* od dn. 22 września do dn. 25 września 1936 r. dla obsłużenia m. Chęciny, gm. Korzecko i Zajączków,

2) *w Suchedniowie* od dn. 29 września do dn. 1 października 1936 r. dla obsłużenia gm. Suchedniów i Samsonów,

3) *w Bodzentynie* od dn. 3 października do dn. 6 października 1936 r. dla obsłużenia gm. Bodzentyn,

4) *w Słupi Nowej* od dn. 8 października do dn. 10 października 1936 r. dla obsłużenia gm.: Słupia Nowa i Bieliny,

5) *w Daleszycach* od dn. 13 października do dn. 15 października 1936 r. dla obsłużenia gm.: Daleszyce, Górno, Szczecno i Cisów.

6) Posiadacze narzędzi mierniczych z gmin Dąbrowa, Mniów, Morawica, Niewachlów, Piekoszów, Łopuszno, Snochowice i Dyminy winni takowe zgłosić w ciągu 1936 r. do miejscowego Urzędu Miar w Kielcach.

V. powiat Opoczno.

1) *w Żarnowie* od dn. 5 maja do dn. 9 maja 1936 r. dla obsłużenia gm.: Topolice, Wielka-Wola, Machory i Niewierszyn,

2) *w Opocznie* od dn. 12 maja do dn. 29 maja 1936 r. dla obsłużenia m. Opoczno, gm.: Opoczno, Owczary, Radonia, Zajączków, Janków, Kuniczki, Unewel, Białaczów, Stużno i Kszczonów,

3) *w Drzewicy* od dn. 2 czerwca do dn. 6 czerwca 1936 r. dla obsłużenia gm.: Drzewica, Ossa, Studzianna, Klwów i Rusinów,

4) *w Przysusze* od dn. 9 czerwca do dn. 23 czerwca 1936 r. dla obsłużenia gm.: Przysucha, Skrzyńsko i Goździków.

VI. powiat Radom.

1) *w Przytyku* od dn. 1 września do dn. 4 września 1936 r. dla obsłużenia gm. Przytyk, Wieniawa, Potworów, Radzanów i Zakrzów.

2) *w Białobrzegach* od dn. 7 września do dn. 9 września 1936 r. dla obsłużenia gm.: Białobrzegi, Stromiec i m. Wyśmierzyce.

VII. powiat Sandomierz.

1) *w Staszowie* od dn. 20 kwietnia do dn. 11 maja 1936 r. dla obsłużenia m. Staszów i gm.: Staszów, Rytwiany i Wiśniowa,

2) *w Połańcu* od dn. 13 maja do dn. 15 maja 1936 r. dla obsłużenia gm.: Połaniec, Tursko Wielkie,

3) *w Osieku* od dn. 18 maja do dn. 20 maja 1936 r. dla obsłużenia gm.: Osiek,

4) *w Koprzywnicy* od dn. 23 maja do dn. 27 maja 1936 r. dla obsłużenia gm.: Koprzywnica i Łoniów,

5) *w Klimontowie* od dn. 29 maja do dn. 4 czerwca 1936 r. dla obsłużenia gm.: Klimontów, Jurkowice i Lipnik,

6) *w Sandomierzu* od dn. 6 czerwca do dn. 22 czerwca 1936 r, dla obsłużenia m. Sandomierz i gm.: Dwikozy, Obrazów, Samborzec i Wilczyce,

7) *w Zawichoście* od dn. 24 czerwca do dn. 26 czerwca 1936 r. dla obsłużenia m. Zawichost.

VIII. powiat Iłża.

1) *w Tarłowie* od dn. 30 czerwca do dn. 3 lipca 1936 r. dla obsłużenia gm.: Pawłowiec, Pętkowice i Ciszyca,

2) *w Lipsku* od dn. 6 lipca do dn. 9 lipca 1936 r. dla obsłużenia gm.: Chotcza, Wierzchowiska, Solec n/W., Dziurków, Sienno, Rzeczniów i Lipsko,

3) *w Ciepielowie* od dn. 11 lipca do dn. 14 lipca 1936 r. dla obsłużenia gm. Miechów, Łaziska i Ciepielów,

4) *w Iłży* od dn. 16 lipca do dn. 23 lipca 1936 r. dla obsłużenia m. Iłża, gm.: Błaziny i Krzyżanowice,

5) *w Wierzbniku* od dn. 25 lipca do dn. 7 sierpnia 1936 r. dla obsłużenia m. Wierzbnik i gm.: Wąchock, Skarżysko-Kościelne, Rzepin, Tarczek, Styków i Mirzec.

W myśl art. 20 dekretu o miarach zarządy gminne w powyższych powiatach obowiązane są:

a) ogłosić o czasie i miejscu, w którym ma się odbyć zbiórka legalizacyjna dla danej gminy, przez rozplakatowanie obwieszczeń, dostarczonych przez Urzędy Miar, względnie przez imienne wezwania fabryk, młynów, gospodarstw rolnych i t. p.;

b) dostarczyć dla czynności urzędowych *bezpłatnie odpowiednie* pomieszczenie, składające się conajmniej z dwóch izb;

c) okazywać wszelką pomoc i współdziałanie urzędnikom legalizacyjnym przy pełnieniu przez nich czynności na terytorjum gminy, a między innemi powiadomić Objazdowy Urząd Miar o wykonaniu przez gminę punktu a) niniejszego zarządzenia.

Do Objazdowych Urzędów Miar winny być dostarczone celem legalizacji narzędzia miernicze z cechą 1934 roku i lat poprzednich w stanie oczyszczonym z brudu i rdzy.

Narzędzia miernicze dokładniejsze mają być dostarczone do stałych siedzib Urzędów Miar.

Winni przechowywania lub używania w obrocie publicznym narzędzi mierniczych nielegalizowanych, nielegalnych lub nierzetelnych podlegają w myśl art. 23 Dekretu o miarach karze grzywny do 1000 zł. i karze aresztu do 6 tygodni, względnie jednej z tych kar, zaś narzędzia miernicze na mocy art. 24 Dekretu o miarach ulegną konfiskacie, zniszczeniu, względnie uniezdatnieniu do użytku.

Inż. *S. Krzywicki*

52.

OGŁOSZENIE

Starosty Powiatowego Stopnickiego w Busku

z dnia 30 marca 1936 r.

o zamknięciu postępowania scaleniowego we wsi Śladków Duży, gm. Chmielnik, pow. stopnickiego.

Na podstawie art. 36 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67,

poz. 622) oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 635), Starosta Powiatowy Stopnicki podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 24 marca 1936 r. uprawomocniło się orzeczenie Wojewódzkiej Komisji Ziemskiej w Kielcach z dnia 19 lutego 1936 r. dotyczące zatwierdzenia projektu na obszarze scalenia wsi Śladków Duży, gminy Chmielnik, powiatu stopnickiego.

W związku z powyższem ogłasza się o zamknięciu postępowania scaleniowego na wymienionym wyżej obszarze.

Za Starostę: *J. Niedziela*
Wicestarosta

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

OBWIESZCZENIA RÓŻNEJ TREŚCI.

ORZECZENIE

Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej, ustalającej warunki pracy i płacy robotników rolnych, na obszarze powiatu olkuskiego, województwa kieleckiego, na rok służbowy 1936/37.

Na podstawie ustawy z dnia 18 lipca 1924 r., w przedmiocie uprawnień Ministra Opieki Społecznej do powoływania Nadzwyczajnych Komisji Rozjemczych, do załatwiania zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami, a pracownikami rolnymi (Dz. U. R. P. Nr. 71 poz. 686), oraz zarządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 7 lutego 1936 r. .(Monitor Polski z dnia 21 lutego 1936 r. Nr. 43), Nadzwyczajna Komisja Rozjemcza w składzie: Przewodniczącego Juljana Kowalika Inspektora Pracy IV Okręgu, jako przedstawiciela Ministerstwa Opieki Społecznej, Vice-prezesa Sądu Okręgowego w Krakowie Dr. Eugeniusza Swidra, jako przedstawiciela Ministerstwa Sprawiedliwości, Referendarza Edwarda Baranowicza, jako przedstawiciela Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych, na posiedzeniu, odbytem w dniu 11 marca 1936 r. w Krakowie, w lokalu Inspektoratu Pracy VII Okręgu, w sprawie ustalenia warunków pracy i płacy robotników rolnych na obszarze powiatu olkuskiego, po wysłuchaniu opinji przedstawicieli pracodawców i pracowników rolnych, oraz biorąc pod uwagę sytuację materjalną robotników rolnych, jak również stan gospodarczy rolnictwa w Państwie

O R Z E K Ł A

Dział I.

Ordynarjusze.

Postanowienia ogólne.

Art. 1. Orzeczenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 kwietnia 1936 r. do dnia 31 marca 1937 r. i dotyczy z jednej strony wszystkich pracodawców rolnych, z drugiej zaś strony zatrudnionych przez nich ordynarjuszy z normalną zdolnością do pracy, a mianowicie: a) fornali, parobków, stróżów, pastuchów, luzaków, — dozorców gospodarczych, a to gumiennych, karbowych i polowych, oraz — c) rzemieślników folwarcznych, t. j. kowali, stolarzy, ślusarzy, stelmachów, rybaków i ogrodników. Służba osobista pracodawcy choćby pracująca czasowo na folwarku nie podlega niniejszemu orzeczeniu.

Art. 2. Orzeczenie niniejsze stanowi w myśl ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. w brzmieniu ustalonem obwieszczeniem Ministra Pracy i Opieki Społecznej z 23 września 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 706) podstawę przy zawieraniu umów indywidualnych. Indywidualne umowy pracy zawierające warunki dla pracowników mniej korzystne niż warunki niniejszego orzeczenia — są nieważne. Dopuszczalną jest jednak zamiana poniżej określonych świadczeń na inne, za obopólnem porozumieniem.

Art. 3. Zatargi wynikłe na tle niniejszego orzeczenia regulują Komisje Rozjemcze bądź sądy państwowe według kompetencji. Do czasu uzyskania właściwego orzeczenia lub wyroku nie wolno pracodawcy wstrzymać świadczeń, a pracownikowi przerywać pracy.

W wypadkach wyjątkowo ciężkiego przewinienia może pracodawca wstrzymać przed orzeczeniem lub wyrokiem świadczenia, wrazie jednak wygrania sporu przez robotników, pracodawca winien wydać zaległe świadczenia wraz z dodatkiem miesięcznym w wysokości 2 %.

Art. 4. Rok służbowy rozpoczyna się 1 kwietnia, kończy się dnia 31 marca roku następnego. Obie strony obowiązuje wypowiedzenie indywidualne umowy pracy przed upływem terminu jej wygaśnięcia, a najpóźniej do dnia 31 grudnia włącznie. Niewypowiedzenie umowy pracy do dnia 31 grudnia włącz-

nie przedłuża milcząco umowę indywidualną na rok następny. Uchylenie się przez którąkolwiek ze stron od przyjęcia wypowiedzenia umowy pracy — umowy tej nie przedłuża. Wypowiedzenie pracy ze strony pracodawcy winno być uskutecznione na piśmie.

Wypowiedzenie umowy o pracę traci moc prawną o ile pracodawca do dnia 31 marca 1937 r. nie ureguluje wobec pracownika należności z tytułu zaległej ordynarji i płacy gotówkowej. W tym wypadku umowa o pracę automatycznie przedłuża się na rok następny.

Rozwiązanie stosunku służbowego w ciągu roku może nastąpić na zasadzie orzeczeń Komisji Rozjemczej lub też wyroków sądów państwowych, działających według obowiązującego prawodawstwa i według kompetencji.

Art. 5. Zawarcie indywidualnej umowy z ordynarjuszem nie może być uzależnione od trzymania przez niego posyłek. Żony pracowników nie mogą być zmuszane do pracy. Dojenie krów i inne roboty odbywać się mogą na zasadzie osobnej umowy.

Stosunek wzajemny.

Art. 6. Pracodawców oraz ich zastępców obowiązuje grzeczne traktowanie pracowników i ścisłe przestrzeganie umowy, a zwłaszcza regularne wypłacanie świadczeń i płac przewidzianych umową.

Pracowników obowiązuje grzeczność wobec pracodawców i ich zastępców, ścisłe przestrzeganie zawartych umów, pilne i sumienne spełnianie obowiązków, dążność do jaknajwiększej wydajności pracy i stosowanie się do wszystkich zarządzeń pracodawcy lub jego zastępcy, odnoszących się do wykonania obowiązków służbowych oraz przestrzegania wszystkich przepisów porządkowych w obrębie folwarku, jakoteż dbałe i staranne obchodzenie się z powierzonym sobie inwentarzem żywym i martwym.

Czas pracy.

Art. 7. Rozkład godzin pracy ustala się podług poniższej tabeli, przyczem fornale mają być zwalniani przed południem o 1/2 godziny wcześniej, aniżeli inne kategorje pracowników, a to dla koniecznego obrządku inwentarza.

Tabela czasu pracy.

Miesiąc	Praca do południa	Przerwa na śniadanie	Przerwa obiadowa	Praca po południu	Przerwa na podwieczorek
Styczeń	8—12	—	1 1/2	1.30—4	—
Luty	7.30—12	—	1 1/2	1.30—5	—
Marzec					
1—10				1.30—5.30	
11—20	7—12	—	1 1/2	1.30—6	
21—31				1.30—6.30	
Kwiecień					
1—10				1.30—6.40	
11—20	6—12	1/2	1 1/2	1.30—7	
21—30				1.30—7.20	
Maj					
1—10				1.30—7.30	
11—20	6—12	1/2	1 1/2	1.30—7.50	1/2
21—31				1.30—8	
Czerwiec					
1—10				2—8.20	
11—20	6—12	1/2	2	2—8.20	1/2
21—30				2—8.30	
Lipiec					
1—10				2—8.30	
11—20	6—12	1/2	2	2—8.20	1/2
21—31				2—8	
Sierpień					
1—10				2—7.50	
11—20	6—12	1/2	2	2—7.30	1/2
21—31				2—7	
Wrzesień					
1—10				1.30—6.40	
11—20	6—12	1/2	1 1/2	1.30—6.20	—
21—30				1.30—6	
Październ.					
1—10				1.30—5.50	
11—20	7—12		1 1/2	1.30—5.20	—
21—30				1.30—4.50	
Listopad	7.30—12	—	1 1/2	1.30—4.15	—
Grudzień	8—12	—	1 1/2	1.30—3.45	—

Przyjmuje się czas słoneczny z tem, że za początek pracy z rana i popołudniu uważa się wyjście z podwórza, za koniec zejścia z pola. Początek i koniec pracy zaznacza się sygnałem. O ile pole odległe jest o więcej niż 2 km. od podwórza — robotnika należy zwolnić z pracy o 10 minut wcześniej w stosunku do każdego kilometra powyżej dwóch. W razie pilnej potrzeby powyższy podział pracy może być zmieniony, jednakże tylko w ten sposób, aby ogólna ilość godzin została ta sama.

Na żądanie pracodawcy w razie pilnej potrzeby — pracownicy są obowiązani do pracy poza wyżej określonym czasem, lecz za osobnem wynagrodzeniem, po cenach za godzinę o 50% wyższych od przeciętnego pełnego zarobku godzinnego odnośnej kategorji robotników. Samowolne i nieuzasadnione opuszczenie roboty podczas godzin pracy, jest niedozwolone i powoduje potrącenia w stosunku procentowym, jak za godziny nadliczbowe. Praca w dni świąteczne może być wykonywana li tylko za obopólną zgodą i na warunkach o 100% wyższych od płacy w dnie powszednie.

Powyższy rozkład czasu pracy nie obowiązuje w stosunku do pastuchów, stróżów nocnych i dozorców, o ile wykonywane przez nich roboty nie przekraczają ich zwykłych obowiązków.

Art. 8. Obrządek inwentarza odbywa się poza godzinami pracy, bez specjalnej dopłaty. Wstawanie do obrządku inwentarza, oraz naszykowanie wozów i narzędzi powinno mieć miejsce nie wcześniej niż o 2 godziny przed rozpoczęciem pracy. Obrok, siano i t. p. karma dla inwentarza mają być przygotowane uprzednio, w godzinach pracy, w miejscach na to wyznaczonych.

Kolejne dyżury przy inwentarzu w nocy lub w dni świąteczne, obowiązują wszystkich fornali bez specjalnej dopłaty. Pastuch jest wolny od pracy co trzeci dzień świąteczny (niedziele i święta) i na ten czas zastępuje się przez innych, wyznaczonych na ten cel pracowników za oddzielnem wynagrodzeniem.

Stróże nocni mają codziennie wolny czas do zakończenia robót przedpołudniowych, a w miesiącach listopadzie, grudniu, styczniu i lutym z wyjątkiem pory obiadowej aż do rozpoczęcia stróżowania, następnie zaś mogą być zatrudniani przy wszelkich robotach wedle uznania pracodawcy. W pozostałych miesiącach, o ile stróżują w porze obiadowej otrzymują później czas wolny, równy porze obiadowej. W miesiącach od 1 października do 31 marca, stróż nocny otrzymuje od pracodawcy kożuch lub inne odpowiednie ciepłe okrycie na czas warty.

Warunki wynagrodzenia.

Art. 9. Wynagrodzenie ordynarjusza składa się prócz wyszczególnionych poniżej świadczeń, przedewszystkiem z pensji, płatnej kwartalnie zdołu, nie później jak w 7 dni po ukończonym kwartale, oraz z ordynarji wydawanej w pierwszych dwóch tygodniach każdego kwartału.

Wrazie niemożności wydania należnej ordynarji z powodu wypadków losowych, nastąpi ustalenie terminu w drodze bezpośredniego porozumienia stron. W drugim kwartale służbowym obowiązuje wydanie conajmniej połowy ordynarji w terminie, reszta zaś może być wydana po żniwach.

Art. 10. Pensja dla ordynarjuszy wymienionych w art. 1 w punkcie a) wynosi zł. 130, w punkcie b)— zł 150, a w punkcie c) - zł. 190 rocznie.

Ordynarji otrzymuje kategorja a) i b) 12 q rocznie, w tem 2 q pszenicy, 6 q żyta, 4 q jęczmienia, za wyjątkiem folwarków: Sieciechowice, Celiny, Gołyszyn, Cianowice, Smardzowice, Władysław, Smoleń, Udórz i Klucze, w których otrzymują o 1 q żyta rocznie więcej, zaś kategorja c) — 16 q rocznie, w tem 3 q pszenicy, 9 q żyta i 4 q jęczmienia. Luzacy nie obrządzający inwentarza otrzymują we wszystkich folwarkach o 1 q pszenicy i 1 q jęczmienia mniej.

Art. 11. Zboże wydawane na ordynarję musi być zdrowe i dobrze oczyszczone.

W majątkach w których sieje się groch względnie hreczkę w dostatecznej ilości—może być wydawane za obopólnem porozumieniem 80 kg. grochu lub 100 kg. hreczki — za 100 kg. pszenicy.

Mielenie zboża odbywa się na koszt pracodawcy, w młynie przez niego wskazanym, przyczem nie więcej niż połowa ordynarji może być zmielona na pytel. Jeżeli pracodawca nie opłacał przemiału, lub nie daje takowego we własnym zakresie, winien wydawać robotnikowi wzamian $1^1/_2$ q żyta rocznie.

Art. 12. Ordynarjusze otrzymują ziemi wynawożonej pod ziemniaki, kapustę i ogrodowiznę: kategorja a) i b) 0.28 ha (150 prętów), zaś kategorja c) — 0.37 ha (200 prętów). Z powyższej ilości gruntu pod ziemniaki wydziela się odpowiednią ilość pod ogrodowiznę w pobliżu domu.

Wzamian gruntu mogą być wydawane zależnie od umowy gotowe ziemniaki czyste, bez ziemi, przyczem oblicza się 1 q ziemniaków za 1 ar. ziemi.

Utrzymanie inwentarza.

Art. 13. Ordynarjusz ma prawo trzymać na oborze dworskiej 1 sztukę bydła z przychówkiem do 2-ch miesięcy. O ile ordynarjusz nie trzyma krowy, otrzymywać będzie mleko niezbierane w ciągu 6 miesięcy zimowych po 2 litry, zaś w ciągu 6 miesiecy letnich po 3 litry dziennie. Na czas zapuszczenia krowy, ordynarjusz otrzyma 90 litrów mleka.

Wprowadzenie do dworskiej obory nowej sztuki bydła, nie może nastąpić bez uprzedniego zezwolenia pracodawcy lub jego zastępcy, to dla uniknięcia zawleczenia zarazy.

W wypadku trzymania krowy przez ordynarjusza, pracodawca daje latem bezpłatne utrzymanie na wystarczającem pastwisku, takiem jak dla bydła dworskiego, z wyjątkiem sztucznych pastwisk i łąk kośnych. W braku odpowiedniego pastwiska należy wydawać dostateczną ilość zielonej paszy.

Na zimę wydaje się na każdą krowę 4 q gotowych ziemniaków lub 6 q buraków, albo 6 q liści z buraków należycie zakonserwowanych, albo 6 q wytłoków dołowych lub 7 litrów wywaru dziennie na krowę. Pozatem 8 kg. sieczki i plew zbożowych dziennie na krowę, oraz potrzebne plewy dla trzody chlewnej.

Trzymanie kur jest dozwolone, trzymanie zaś gęsi, kaczek, gołębi i królików uzależnia się od zgody pracodawcy.

Opał.

Art. 14. Ordynarjusz otrzymuje rocznie opału 20 q węgla i 12 q drzewa szczapowego suchego, wydawane mięsięcznie zgóry. Wzamian za węgiel może być wydawane drzewo w stosunku 1 q węgla = 2 q drzewa szczapowego suchego.

Mieszkania pracowników.

Art. 15. Ordynarjusz otrzymuje mieszkanie składające się conajmniej z jednej izby z podłogą oraz komorą. Izby winny być wytynkowane, a conajmniej dokładnie wylepione ze szczelnemi drzwiami i oknami na zawiasach. W oknach mają być całe szyby a wrazie stłuczenia się szyb pracownik jest obowiązany wstawić je w przeciągu 2-ch tygodni. Wapna do bielenia dostarcza pracodawca 2 razy do roku w ogólnej ilości 15 kg. na mieszkanie. Mieszkania mają być ze szczelnym dachem. Tam gdzie dachy są popsute—muszą być naprawione w ciągu miesięcy letnich. W majątkach, gdzie woda zacieka do piwnic i mieszkań pracowników, winny być one zabezpieczone w ciągu lata od wody napływowej.

Pracodawcy winni dbać aby otoczenie mieszkań pracowników było higjeniczne. Obowiązuje wybrukowanie dostępu do studzien, oraz zastąpienie zgniłych cembrzyn nowemi, lub też zapewnienie pracownikom w inny sposób zdrowej i czystej wody do picia. Zbiorniki na nawóz nie mogą się znajdować w bliższej odległości aniżeli 20 m. od mieszkań służbowych. Pracownicy mają składać nawóz ze swoich chlewów w przeznaczonem na to miejscu. W pobliżu mieszkań mają się znajdować zasłonięte ustępy w dostatecznej ilości, które pracownicy obowiązani są utrzymywać w porządku i czystości. Gdzie jest odpowiednie pomieszczenie w dotychczasowych budynkach lub w nowo budowanych mieszkaniach, powinna być urządzona łaźnia. W innych majątkach o ile istnieje możliwość, pracodawcy są obowiązani do urządzenia kąpieli.

Pracownicy są obowiązani utrzymywać mieszkania i otoczenia w porządku, trzymanie inwentarza w mieszkaniu jest stanowczo wzbronione. Sublokatorów nie wolno przyjmować bez zgody pracodawcy, któremu przy wprowadzeniu się ma być zameldowany stan rodziny pracownika.

Art. 16. Pracownik otrzymuje pomieszczenie na ziemniaki, pomieszczenie dla bydła we wspólnej czeladnej oborze, lub specjalnie przeznaczonym na to budynku, pomieszczenie dla trzody chlewnej i pomieszczenie na opał, nadto w miarę potrzeby słomę do sienników, na przykrycie okopowizny i na ściółkę dla swego inwentarza, przyczem nawóz stanowi własność pracodawcy.

Furmanki.

Art. 17. Pracownicy otrzymują wrazie potrzeby: a) zbiorową furmankę do jednego z najbliższych młynów i z młyna, oraz do najbliższego miasta w dniu targowym, nie częściej jednak jak raz na kwartał.

b) do zwózki w dni powszednie swoich produktów rolnych, wyprodukowanych w tymże folwarku,

c) po księdza z chrztem, ślubem i pogrzebem.

Art. 18. Fornalowi jadącemu w interesie pracowników furmanką nie należy się żadne dodatkowe wynagrodzenie, jak również za kolejne wyjazdy w dni świąteczne, po lekarza, do kościoła i t. p.

Art. 19. Pracownikowi wysłanemu w drogę poza obręb majątku w interesie pracodawcy na dłużej jak pół dnia, należy się odpowiednie utrzymanie w naturze, lub strawne za każdą pełną dobę zł. 1.60, zaś jeżeli wyjazd trwa krócej niż całą pełną dobę — 30 gr. na śniadanie, 80 gr. za obiad i 50 gr. za wieczerzę. Nadto wrazie konieczności najęcia noclegu, należy się pracownikowi zwrot rzeczywistych wydatków z tem związanych. W drodze godziny pracy nie obowiązują.

Urlopy.

Art. 20. Pracownik otrzymuje w ciągu roku na żądanie 10 dni płatnego urlopu w dni nieświąteczne. Wybór dni urlopu odbywa się w porozumieniu z pracodawcą lub jego zastępcą. W czasie pilnych robót urlopy mogą być wydawane tylko w wypadkach wyjątkowo ważnych. O ile pracodawca godzi się na łączne dwa lub więcej dni urlopu, które obejmuje święto, dzień ten liczy się za dzień urlopu. Pozatem odchodzącemu robotnikowi należy się 5 dni wolnych od pracy na wyszukanie posady, bez potrącenia świadczeń.

Sianie nawozów sztucznych.

Art. 21. Robotnicy zatrudnieni przy sianiu nawozów sztucznych, otrzymują dodatek do swej podstawowej płacy przy siewie maszynowym 40 gr. dziennie, przy siewie ręcznym 20 gr. dziennie, oraz ochronne okulary i odpowiednie worki dla ochrony odzieży.

Zapomogi na wypadek śmierci.

Art. 22. Na wypadek śmierci pracownika otrzymuje jego żona i dzieci przez pół roku wolne mieszkanie a wynagrodzenie i ordynarja za 1 kwartał. O ile ziemniaki zostaną zasadzone przed śmiercią pracownika — zbiór ich przypada na własność rodziny zmarłego.

Ubezpieczenie.

Art. 23. Pracodawcom nie wolno przy końcu roku służbowego wypowiadać służby tym ordynarjuszom, którzy przepracowali na dobro pracodawcy lub danego gospodarstwa 25 lat i stracili całkowitą lub częściową zdolność do pracy z tytułu starości. Powyższy okres 25 lat liczy się dla ordynarjuszy od ukończenia 18 roku życia. Tytułem do zwolnienia tych ordynarjuszy nie może być niezdolność do pracy lecz przewinienia służbowe. Ordynarjusze objęci niniejszym artykułem obowiązani są do wykonania swych obowiązków w granicach swej zdolności do pracy, mimo przepracowanych 25 lat.

W wypadku stwierdzonej zupełnej niezdolności do pracy z powodu starości — pracownik nie jest obowiązany do pracy i w tym wypadku świadczenia jego mogą być obniżone, jednak nie niżej niż do połowy świadczeń ordynarjusza. Udowodnienie zupełnej niezdolności do pracy lub jej zmniejszenia, ciąży na pracowniku.

Art. 24. Rezerwistom powołanym na ćwiczenia lub wrazie mobilizacji, wydaje się świadczenia zgodnie z obowiązującemi w tej mierze ustawami i nie uważa się tego za przerwę w pracy (do art. 23 niniejszego orzeczenia).

Inwalidzi.

Art. 25. Inwalidzi pracujący również skutecznie jak pracownicy z normalną zdolnością do pracy, pobierają równe z nimi wynagrodzenie. Inwalidzi ze zmniejszoną zdolnością do pracy, pobierają odpowiednio niższe wynagrodzenie.

Dział II.

Stali robotnicy dniówkowi.

Art. 1. Orzeczenie niniejsze dotyczy z jednej strony wszystkich pracodawców rolnych, zatrudniających tego rodzaju pracowników, z drugiej zaś strony stałych robotników dniówkowych i obowiązuje od dnia 1 kwietnia 1936 r. do dnia 31 marca 1937 r.

Art. 2. Obowiązują następujące artykuły Działu I ustalającego warunki pracy i płacy dla ordynarjuszy: Art. 2, 3, 4, 6, 7, 19 i 21.

Art. 3. Indywidualne umowy zawiera pracodawca bezpośrednio z pracownikami lub też o ile idzie o małoletnich z ich prawnym opiekunem. Z chwilą zawarcia takiej umowy pracodawca jest obowiązany dać stałe zatrudnienie, a pracownik stale uczęszczać do pracy. Jeżeli pracodawca nie dostarczy pracownikowi pracy, winien mu zapłacić zarówno w gotówce jak w naturaljach tak jak za dzień przepracowany. Pracodawca nie jest obowiązany dostarczać pracy wrazie niepogody, pracownikowi zaś te dnie wliczają się do obowiązującego minimum, które wynosi 120 dni w ciągu 6 miesięcy zimowych, a 140 dni w ciągu miesięcy letnich, z wyjątkiem pracowników do lat 16 w stosunku do których obie strony obowiązuje minimum 15 dni w miesiącu.

Jeżeli pracownik opuści pewną ilość dni z powyżej wyznaczonego minimum nie będąc chorym — pracodawca za każdy dzień niestawienia się nie wyda mu żadnych świadczeń, a ponadto potrąci normę dzienną żyta. Pracownik winien zawsze uprzedzić pracodawcę, jeśli nie może następnego dnia stawić się do pracy.

Art. 4. Ustala się trzy kategorje stałych robotników dniówkowych:

Kategorja I — do lat 16

Kategorja II — wszystkie dziewczyny ponad lat 16 oraz chłopcy od 16 do 18 lat

Kategorja III — chłopcy powyżej lat 18 zdolni do wszystkich robót i do kosy.

Art. 5. Warunki wynagrodzenia stałych robotników dniówkowych ustala się następująco:

A) w naturaljach:

1) żyta otrzymuje za dzień pracy:

Kategorja I — 1 kg.

Kategorja II — 1½ kg.

Kategorja III — 2 kg.

Żyto wydaje się kwartalnie z dołu, przyczem 1 lipca może być wydana połowa należnej ilości — druga połowa zaś po żniwach. Koszta przemiału ponosi pracodawca.

2) ziemniaków otrzymuje rocznie:

Kategorja I — 6 q

Kategorja II — 9 q

Kategorja III — 12 q

Wydawanie ziemniaków uskuteczia się co pół roku z dołu, w terminach 30 września i 31 marca.

Wrazie porzucenia pracy ze złej woli, przez stałego robotnika dniówkowego przed końcem roku, przypadają ziemniaki oraz połowa żyta należna mu za ostatni kwartał — na rzecz pracodawcy.

B) w gotówce według poniższej tabeli:

Kategorja	w miesiącach		
	listopad grudzień styczeń luty	marzec kwiecień wrzesień październik	maj czerwiec lipiec sierpień
I	zł. 0.45	zł. 0.60	zł. 0.85
II	zł. 0.55	zł. 0.75	zł. 0.95
III	zł. 0.65	zł. 0.85	zł. 1.00

Wypłaty gotówkowe uskuteczniać należy najpóźniej co miesiąc zdołu.

Przedstawiciel Ministerstwa Opieki Społecznej:
Przewodniczący:
Juljan Kowalik

Przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości:
Dr. Swider Eugenjusz

Przedstawiciel Ministerstwa Roln. i Ref. Roln.:
Baranowicz Edward

REGULACJA HIPOTEKI.

Wydział Hipoteczny powiatu stopnickiego przy Sądzie Grodzkim w Chmielniku, obwieszcza, że **na dzień 10 lipca 1936 r.** wyznaczony został termin pierwiastkowej regulacji hipoteki:

1) osady włościań. we wsi i gminie Pawłów, pow. stopnickim, zapisanej w tabel. likw. pod Nr. 11 o obszarze 9 morg. 177 pręt. gruntu z budynkami, należącej do Jana Cholewy,

2) osady włościań. we wsi Piasek-Mały, gm. Pęczelice, pow. stopnickim, tabel. likw. pod Nr. 9 o obszarze 19 morg. gruntu z budynkami, należącej do Ewy Kopeć i Stanisława Pałysa,

3) osady włościań. we wsi Biechów, gm. Wójcza, pow. stopnickim, zapisanej w tabel. likw. pod Nr. 11/12 o obszarze 8 morg. 82 pr. gruntu z budynkami, należącej do Michała Surdela,

4) osady włościań. we wsi Kołaczkowice, gm. Szczytniki, pow. stopnickim, zapisanej w tabel. likw. pod Nr. 27 o obszarze 16 morg. gruntu z budynkami, należącej do Stanisławy Lampart,

5) Osady włościań. we wsi Siesławice, gm. Busko, pow. stopnickim, zapisanej w tab. likw. pod Nr. 14 o obszarze 11 morg. 83 pręt. gruntu z budynkami, należącej do s-rów Jana Marońskiego.

W oznaczonym terminie osoby interesowane winny zgłosić swoje prawa w kancelarji tegoż Wydziału, pod skutkami prekluzji.

LICYTACJE I PRZETARGI.

Zarząd Miejski w Radomiu ogłasza przetarg nieograniczony na wykonanie 5.000 m.² jezdni asfaltowej lub ternakowej na gotowem podłożu szosowem na ul. Żeromskiego w Radomiu.

Oferty w zapieczętowanych kopertach firmowych z napisem „Oferta na wykonanie jezdni" należy składać **do dnia 22 kwietnia 1936 r.** w biurze Zarządu Miejskiego w Radomiu Plac Legjonów (Rynek) Nr. 1 do godz. 12-ej.

Oferty złożone po wyznaczonym terminie nie będą rozpatrywane.

W ofertach należy podać cenę za 1 m.² nawierzchni ulepszonej, warunki płatności oraz dołączyć kwit Kasy Miejskiej na złożone wadjum w wysokości 2% oferowanej ceny.

Komisyjne otwarcie ofert w biurze Zarządu Miejskiego nastąpi dnia 23 kwietnia 1936 r. o godz. 12-ej.

Wszelkie informacje o warunkach przetargowych zasięgnąć można w Wydziale Budownictwa Zarządu Miejskiego w godzinach urzędowych.

Zarząd Miejski zastrzega sobie prawo dowolnego wyboru oferenta, jak również prawo odrzucenia wszystkich ofert.

Więzienia w Będzinie i w Sosnowcu ogłaszają przetarg nieograniczony na dostawę: ziemniaków 25.000 kg., mąki razowej 5.500 kg. mąki pytlowej 300 kg., jęczmienia 200 kg., słoniny 500 kg., cebuli 200 kg., grochu Viktorja 800 kg., fasoli 400 kg., pęczaku 700 kg., kaszy jęczmiennej 700 kg., pieprzu 2,5 kg., śledzi 2 beczki, buraków ćwikłowych 800 kg. oraz węgla 25.000 kg.

Oferowane artykuły żywnościowe winny być świeże i pierwszorzędnej jakości. Ceny należy podawać loko magazyny więzienia w Będzinie i w Sosnowcu. Oferty w zalakowanych kopertach z napisem: „oferta na dostawę artykułów żywnościowych" albo „na dostawę węgla" — składać należy w kancelarji Więzienia w Będzinie **do dnia 16 kwietnia 1936 r.** godz. 10-ej poczem nastąpi komisyjne otwarcie ofert.

Wadjum w wysokości 5% oferowanej sumy należy składać w Kasie Więziennej. Zarząd więzienia zastrzega sobie dowolne pomniejszenie lub powiększenie dostawy, wybór oferenta, prawo unieważnienia przetargu oraz ewentualne zarządzenie dodatkowego ustnego przetargu.

Naczelnik Więzienia: *Kazimierz Gaj*

Więzienie w Sandomierzu ogłasza przetarg ofertowy **na dzień 14 kwietnia 1936 roku** godz. 11-ta na dostawę różnych artykułów żyw-

nościowych i drzewa opałowego na okres 3-ch miesięcy.

O bliższe informacje należy zwracać się do Zarządu Więzienia.

Naczelnik Więzienia: *A. Jałowiecki*

Naczelnik Więzienia Ciężkiego na Świętym Krzyżu ogłasza, iż **w dniu 7 kwietnia 1936 r.**, o godzinie 12 rano, odbędzie się licytacja zapomocą ofert na dostawę dla więzienia 8.000 kg. (osiem tysięcy) kartofli do sadzenia.

Reflektanci winni **do dnia 7 kwietnia 1936 r.** przesłać listem poleconym oferty w należycie zapieczętowanych kopertach bez firmy, pod adresem Więzienia na Swiętym Krzyżu, opatrzonych napisem: „oferta na dostawę kartofli do sadzenia".

Oferty nadsyłane inną drogą ewentualnie podskrobywane lub poprawiane rozpatrywane nie będą.

Oferta winna być sporządzona bez żadnych poprawek i podskrobań z dołączeniem wadjum w wysokości 5% ofertowej dostawy, ewentualnie kwitu Kasy Skarbowej na dokonaną wpłatę.

Z warunkami dostawy reflektanci zapoznać się mogą w kancelarji więzienia.

Z pośród reflektantów dostawę powyższą otrzyma ten, kto zaoferuje najniższą cenę za wyżej wyszczególnione artykuły loco Swięty Krzyż, oraz najdogodniejsze warunki dostawy i regulowania należności.

UNIEWAŻNIENIE ZAGUBIONYCH DOKUMENTÓW I WEKSLI.

Sztuk Franciszek s. Józefa, zam. we wsi Skotniki Duże, gm. Pęczelice, pow. stopnickiego, ogł. o zagub. ks. wojskowej, wyd. przez P.K.U. Pińczów.

Smolarski Lejbuś (r. 1908) s. Majera, zam. w Kielcach ogł. o zagub. karty zwolnienia z wojska „lit. E", wyd. przez P.K.U. Kielce.

Zaginęła koncesja na sprzedaż napojów alkoholowych z wyszynkiem, wyd. przez Izbę Skarbową w Kielcach w 1919 r. za Nr. 230 na imię *Heleny z Dwornickich Siedleckiej*, zam. w Iłży.

Kot Jan (r. 1907), zam. we wsi Łączyn, gm. Raków, pow jędrzejowskiego, ogłasza o zagub. książeczki wojskowej, wydanej przez P.K.U. Pińczów.

Furberg Josek, zam. w Częstochowie, ogł. o zagub. książeczki wojskowej, wydanej przez P.K.U. Częstochowa.

Kaufman Gerszon (r. 1904), zam. we wsi i gm. Chroberz, pow. pińczowskiego, zagubił książ. wojskową, wydaną przez P.K.U. Pińczów.

Błaszczak Feliks (r. 1907), zam. w Boksycce, gm. Kunów, pow. opatowskiego, ogłasza o zagubieniu dowodu osobistego, wydanego przez Zarząd gminny Boksyce w dniu 12 kwietnia 1934 r. za Nr. 97.

Wewernan Moszek ze Staszowa, ogł. o zagub. dowodu tożsamości pojazdu mechanicznego Nr. rej. KL. 71879 wyst. na imię ks. Krzysztefa Radziwiłła z Sichowa, pow. stopnickiego.

Zagubione znaki rejestrac. samochodu osobowego KL. 71344, wyd. na imię właśc. *Władysława Majewskiego*, zam. w Olkuszu, unieważnia się.

Zaginął dowód tożsamości konia Serja B Nr. 50730, wyst. na nazwisko właśc. *Chamery Jana* ze wsi Stanowiska, gm. Miedzierza, pow. koneckiego.

Gil Franciszek (r. 1893) s. Piotra, zam. w Bilczy, gm. Dyminy, pow. kieleckiego, ogłasza o zagub. ks. wojskowej, wyd. przez P.K.U. Sosnowiec i paszportu zagranicznego na przejazd do Francji, wyd. przez Dyr. Policji Państw. w Katowicach dn. 4/I 1924 r. na Nr. 24070/13632.

Zagubiono dowód tożsamości konia Serja F Nr. 7798, wyst. przez R.I.K. w Dęblinie na nazw. właściciela *Jaskoła Franciszka*, zam. w Koszarach, gm. Suskowola, pow. kozienickiego.

Zgubiono dowód tożsamości konia Serja B Nr. 195884 wystawiony na nazwisko właściciela *Lisa Wincentego*, zam. w os. Białobrzegi, pow. radomskiego.

Lesisz Stanisław, zam. w Pionkach, ogłasza o skradzeniu mu karty rzemieślniczej, wydanej przez Starostwo Powiatowe w Kozienicach.

Nowak Józef s. Michała, zam. w Świślinie, gm. Rzepin, pow. iłżeckiego, ogłasza o spaleniu się dowodu osobistego, wydanego przez Zarząd Gminny Rzepin dnia 30 czerwca 1934 r. za Nr. D/n/1 Serja A Nr. 281742.

Zginął dowód tożsamości konia Serja E Nr. 695116, wydany przez Zarząd Gminny Rększowice, pow. częstochowskiego, na nazwisko właściciela *Ziaji Jana*, zamieszk. w Częstochowie.

Zgubiono dowód tożsamości konia Serja B Nr. 124388, wystawiony na nazwisko właściciela *Kmiły Stanisława* ze wsi i gm. Iwanowice, pow. miechowskiego.

Legitymację uczniowską Nr. 159, wydaną przez Państw. Gimnazjum im. J. Słowackiego w Częstochowie na imię *Donaty Kobylińskiej*, unieważnia się.

Zagubioną legitymację ubezpieczeniową, wystawioną przez Ubezpieczalnię Społeczną w Częstochowie za Nr. 4253448 na imię *Pelagji Lasoń*, zam. w Częstochowie, ul. Równa 4, unieważnia się.

Włodowski Dawid, zam. w Częstochowie, ogłasza o zagubieniu książeczki wojskowej, wyd. przez P.K.U. Częstochowa.

Zaginął dowód tożsamości konia Serja B Nr. 28756, wystawiony na nazwisko właścic. *Kowasza Stefana*, zam. w Szarlejce, gm. Grabówka, pow. częstochowskiego.

Tomala Władysław (r. 1909), zam. w Stachurze, gm. Mniów, pow. kieleckiego, ogłasza o zagubieniu książeczki wojskowej, wydanej przez P.K.U. Kielce.

Spiewakowski Władysław (r. 1913), zam. w Sierbowicach, gm. Kidów, pow. olkuskiego, zgubił zaświadczenie wojskowe, wydane dnia 8/VI. 1934 r. przez P.K.U. Miechów.

Kałtun Mordka (r. 1895), zam. w Częstochowie, ogłasza o zagubieniu książeczki wojskowej, wydanej przez P.K.U. Wieluń.

Nowek Edmund (r. 1914), zam. w Sosnowcu, ogłasza o skradzeniu mu książeczki wojskowej, wydanej przez P.K.U. Sosnowiec.

Unieważnia się zagubioną książeczkę wojskową, wydaną na imię *Jana Pawełczyka* (r. 1900), zam. w Sławkowie, pow. olkuskiego.

Kalabiński Paweł-Mieczysław, zam. w Czeladzi, ogłasza o zagubieniu książeczki wojskowej, wydanej przez P.K.U. Będzin.

Zgubiono dowód tożsamości konia Serja F Nr. 642600, wystawiony przez R.I.K. w Dęblinie na nazwisko właściciela *Kiełbasy Jana*, zam. w Linowie, gm. Suskowola, pow. kozienickiego.

Zginął dowód tożsamości konia Serja B Nr. 183612, wystawiony na nazwisko właściciela *Kowalczyka Józefa*, zam. we wsi Branica, gm. Białobrzegi, pow. radomskiego.

Tyrała Franciszek (r. 1911), zam. we wsi Sawia Góra, gm. Bodzechów, pow. opatowskiego, ogłasza o zagubieniu książeczki wojskowej, wydanej przez P. K. U. Ostrowiec.

Słodółkiewicz Franciszek, zam. w Będzinie, ogłasza o skradzeniu mu książeczki wojskowej, wydanej przez P.K.U. Będzin i dowodu osobistego, wydanego przez Zarząd Miejski w Będzinie.

Trzmielewski Wojciech (r. 1913(zam. w Kielcach, ogł. o zagub. książeczki wojskowej wyd. przez P. K. U. Pińczów.

Zagubiono dowód tożsamości konia Serja F Nr. 293822 wystawiony przez R. I. K. w Kielcach na nazwisko właściciela *Głowackiego Franciszka* ze wsi Serwis, gminy Słupia Nowa.

Rusinek Mendel zam. w Będzinie zgubił kartę rzemieślniczą, wydaną przez Starostwo Powiatowe w Będzinie za Nr. 2423 w 1928 r.

Adres Redakcji i Administracji: Urząd Wojewódzki w Kielcach. Zamek. Tel. Nr 1788.

Prenumerata za 1936 r. — 24 zł. Numer pojedyńczy — 1 zł. Cena ogłoszeń: o postępowaniu spadkowem — pojedyńcze 10 zł., zbiorowe po 7 zł. od każdego postępowania: o regulacji hipoteki — pojedyńcze 12 zł., zbiorowe po 9 zł. od każdej nieruchomości; za wiersz szpaltowy lub jego miejsce — 60 gr.; jedną szpaltę — 30 zł.; jedną stronę dwuszpaltową — 60 zł. Drobne ogłoszenia jednokrotne: o unieważnieniu dokumentów osobistych — 20 gr. za wyraz, najmniej 3 złote; dowodów tożsamości koni — 1 złoty; znaków i dowodów rejestr. pojazdów mechanicznych, dokumentów na broń i weksli — 5 złotych. Za ogłoszenia trzykrotne opłata potrójna.

Wszelkie opłaty za prenumeratę, ogłoszenia i t. p. należy wpłacać do Pocztowej Kasy Oszczędności na konto czekowe Nr. 30.632 i potwierdzenie wpłaty nadsyłać do Administracji „Kieleckiego Dziennika Wojewodzkiego".

Druk. Kieleckiej Spółki Wydawniczej — ul. Sienkiewicza Nr. 16.